

30.12.58, יום ג'

בשמונה וחצי נמגשתי עם גולרה לשמוע הערותיה על המכתב. כנראה שאבנר הפריז קצת. אין היא חוששת כל כך כמי שנידמה לאבנר אבל המחקרי קצת פסוקים.

- בחשך וחצי נמגשתי עם חסשה צירי הכנסה הערבים "שלנו" פארס המדאן מהמשולש (בקת גרביה), מסעד קסיס, נוצרי ממעליה, שיך צאלח סליס מנצרת (צמורי), מוטלימי, שיך צאלח חניפס דרוזי משמרעם, שיך ג'בר מועדי, דרוזי סירקה, נוכחו גם זיאמח דיבון, אלוף טשנה שחם. השיחה נמשכה שלוש שעות.
- סקרתי מה פעלנו להשבחת מצב המיעוטים מאז פגישתנו ביולי 1957 בשטח החקלאות, החינוך, הכבישים, עידוד החקטיה, הקלות מצד הממשל הצבאי, העסקת האינטלגנציה הערבית. דיברו ארוכות כל החמשה. הודו על מה שנעשה והציגו כמובן פביעות חדשות. הבטחתי לדבר עם השרים הנוגעים בדבר - חינוך וחרכות, עבודה, חקלאות, מסחר וחקטיה ואקד לחקלות נוספות מצד הממשל הצבאי הודעה שעלי תחילה להביא הצעותי לממשלה, ואחרי כך אומין אותם טוב. כל השיחה נרשמה סטינוגרפית.
- בששים עשרה וחצי באו אצלי רבקה וינשטין עוסקה זה שלוש שנים בישובי סדר) וכהיר כתביעה להוסיף על המעילות שחבטיה אשכול למסקי הצמון שטבלו מההפגזה. אשכול הסכים להקציב 1.6 מיליון ל"י, בעיקר למקלטים לילדים בביל 1-14. הצבא קבע שלוש עדימויות: 1 העלה 1.6 מיליון, שניה - 2 מיליונים, שלישית 2.4 מיליונים. ועדה צבורית מורכבת כרבקה וינשטין, יהודה רביצוביץ (מהנדס הסוכנות) ורב סרן יעקב געים - דורש 3.2 מיליונים. זה כולל גם טסקי מזרח כנרה (מעין גב עד מעגן).

- אח"צ בא אצלי ויסגולי פייסיקאי יהודי חשוב, פיטרס מגרמניה, יהודי קומוניסט שגרם צרות לאופנהיימר - עובד בקופנהגן עם נילס בוהר. בוהר, אופנהיימר ו-וויסקום - שלשהם פיסיקאים עטורי תחילה - רוצים שפיטרס ילך למכון ויצמן. ברגמן רצה אותו לועדה לאנרגיה אטומית, אבל פיטרס לא הסכים לכך. למכון ויצמן הוא מוכן ללכת. אך ש.ב. מסל אותו. די שליט כתב לו ממני כך ששכון ויצמן לא יכל לקבל אותו מחוסר אמצעים. פיטרס ענה לו כי מזמן בקורו בישראל (היה מה יחד עם אופנהיימר בחנוכה אחד הבתים במכון ויצמן) הוא שואף לעבוד דווקא בישראל, והמטכורת לא חסובה בעיניו. ויסגול חושש שהוא ישוב לגרמניה, אבל אינו רוצה לקחת איש בניגוד לדעת ש.ב. אמרתי לו שאני אברר טיב עבודת פיטרס עם די-שליט ואם יתברר לו שאין סכנה בסחון - אשוחח עם ש.ב. אם אפשר לקבל אותו לעבוד במכון ויצמן.

- אחר כך בא אצלי גיורא. פרץ סכסוך חדש בין משה דיין ובין לבון. מחר בחברינו יבררו סכסוך זה במעבר השנים. הסכסוך כמובן כבר הודף לעתונים וידוע לי. משה הפליט מלים אחדות מעליבות כלפי עובדי הוה"פ, ולא היה צריך לענות זאת - קודם כל מתוך שמירת כבודו הוא, אולם מצג לבון יש שנאה אישית. אני אשוחח על הדבר עם משה לפני הישיבה ואשפיע עליו שימנע להבא מדברים אלה, אבל מוטב לי בישיבה חברינו לשחוק, כי לא אומר בצבור מה שיש לי להגיד על דרכו של לבון. בינתיים ביטל כסה - מזכיר המפלגה בח"א - אספה של משה באחד הסניפים בח"א, ולבון יופיע באחת האספות. גיורא ביטל "הגזירה" של כסה...

- לבסוף בא אצלי גוברין, אחמול בא אצלו סרלין והתערעס מדוע אין אנו
סשהסים הכלליים במערכת על בחירת ראש עיריה. אזמין סחר בבוקר את סרלין לברר
אם מפלגתו מוכנה ברצינות ללכת אהנו בעגין זו, ואז אציע ועדה משולשת - של
המרוגרסיבים, הכלליים ומפלגתנו לערוך חוק העיריות.
- אחרי ארוחת ערב קצרה צעדתי כסדרי ארבעה הקילומטר. במרחבי השדה קר.
מקרב סוף דיצמבר - ואין סימן לבטיס.

31.12.58, יום ד'

הזמנתי הבוקר את סרלין ושאלתי על עמות מפלגתו בשאלת בחירת ראש עיריה.
אמר כי לפני שבועות אחדים החליטו בטיעה מה אחד על קרון בחירת ראש כלית,
נבחרת ועדת להכין הצעה מפורסת, רוקה, איכיליוב ופרלשטין, והביאו טיוטא
לסיעה. בינתיים ההברר שבמוסדות המפלגה הטוסמכים אין החלטה, אם כי עמקנים
מוניציפליים דרשו קרון חדש זה. בקרוב יתאסף תמרכז שלהם. הם דורשים רוב
מוחלט בבחירות ראשונות, בבחירות שניות יעמדו השנים שקיבלו רוב יחסי. הצעתי
לו שלאחר קבלת החלטה מוסמכת (אם תתקבל) חוקם ועדה של שלוש המפלגות (אנו,
מרוגרסיבים וכללים) לדון יחד על פרסי החוק. נחתי לו לפי בקשתו הסיוטא שאני
הכינותי לבחירת ראש עיריה.